

[Arbejdsministeren.]

rejser spørgsmålet om, hvorvidt staten som arbejdsgiver i sin ansættelsespolitik tager aldersmæssige hensyn. Jeg kan her henvide til, at lønningsministeriet i april 1971 meddelte samtlige ministerier med baggrund i strukturudviklingen i samfundet og ønsket om større bevægelighed på arbejdsmarkedet, at der ikke ud fra aldersmæssige hensyn bør lægges hindringer i vejen for ansættelse i statens tjeneste. Spørgsmålet er altså taget op for statens vedkommende, og jeg vil finde det ønskeligt, at der optages forhandling med kommunerne for at nå frem til en fælles indstilling til problemet for hele det offentlige område, og det har jeg i sinde at drøfte nærmere med indenrigsministeren.

Det er med andre ord en meget sammenfat problemkreds, vi står over for, og som nævnt har jeg altså allerede taget disse spørgsmål op. Måske kan der under det kommende arbejde i et folketingsudvalg fremkomme yderligere nyttige forslag i denne henseende, men under alle omstændigheder synes jeg nok, at vi bør afvente resultatet af det arbejde, som er sat i gang, før der tages endelig stilling til, om der er behov for nedsættelse af det foreslåede udvalg; jeg er som sagt helt parat til at drøfte det nærmere i et folketingsudvalg.

Marichen Nielsen: De problemer, som dette forslag om en analyse af de midaldrendes og ældres beskæftigelsesmuligheder rejser, er blevet særlig mærkbare i de senere år. I den samfundsudvikling og strukturændring, som arbejdsmarkedet er underlagt, kræves tilpasning af virksomheder og arbejdskraft. Den fulde beskæftigelse i alle fag, i alle egne og for alle grupper har steds socialdemokratiets bevågenhed, og vi ønsker tilvejebragt en aktiv arbejdsmarkedspolitik, som kan sikre den enkeltes sociale og økonomiske tryghed.

I den omstillingsproces, som foregår, er der grupper, der særlig er under observation. De grupper, der er tale om, er forskellige. F. eks. er der kvinderne, specielt de gifte kvinder; der er de handicappede, der er de midaldrende og ældre, og nu sidst er der også tale om visse unge grupper, som ikke kan finde beskæftigelse. Hver af disse grupper har deres specielle problemer, hvis løs-

ning er af stor betydning for den enkelte og for samfundet som helhed.

Det foreliggende forslag har til formål, at der nedsættes et udvalg til at analysere beskæftigelsesforholdene ikke kun for de ældre, men også for de midaldrende. Efter forslaget er det folk fra omkring de 45 år. Disse aldersgruppers arbejdsmæssige problemer er blevet særlig store netop nu.

Når 50.000 landbrug er nedlagt fra 1960 til 1970, når ca. 1.000 butikker lukker årlig, når små og større håndværksfirmaer lukker, og når virksomheder sender veltjente medarbejdere gennem en årrække ud i ledigheden, må der sættes ind. Socialdemokratiets støtte til en sådan indsats kan man være forvisset om.

Man er imidlertid på mange måder allerede i gang med undersøgelser og udvalgsarbejde, og forskellige lovgivningsinitiativer er også taget. Hele arbejdet omkring udbygningen af arbejdsformidlingskontorerne til service- og informationscentre skal ses i den retning. Denne udbygning er ikke tilendebragt, men pågår stadig.

Arbejdsmarkedsnævnens arbejde som initiativtagere, men også som forebyggende og opsøgende institutioner er i gang både på lokalt plan i de lokale nævn og på landsplan i landsarbejdsmarkedsnævnet. Arbejdsformidlingens folk møder problemerne næsten daglig. Et andet og nyt klientel har fundet frem til arbejdsformidlere og arbejdskonsulenter: midaldrende folk fra chefstillinger, fabrikanter, der har måttet bukke under for dårlige konjunkturer, repræsentanter, der er blevet vel dyre på lønningskontoen, og småhandlende, der er ofre for strukturomlægninger. Endelig er der landbrugere, der ligesom ikke kommer af sig selv, men som har et opsøgende arbejde behov.

Socialforskningsinstituttets store undersøgelse fra 1960erne vedrørende de ældres levevis har også et afsnit om arbejde og tilbagetrækning. Der er bare det ved dette materiale, at man først starter med undersøgelserne fra det fyldte 62. år. Problemstillingen nu er, at langt yngre aldersgrupper rammes.

Jeg nævnte før, at arbejdsmarkedsnævnen og arbejdsformidlingskontorerne er opmærksom på problemerne. Må jeg i denne forbindelse pege på den undersøgelse, som